

PORTRÉ: KARIKÁS GYÖRGY

„Az életem összefonódott az építőiparral...”

Karikás György szakmai pályájának jelentős részében az építőiparban, az iparágat irányító minisztériumokban tevékenykedett, majd a kilencvenes években az ő vezetésével alakult át az ERAVIS Szálloda és Vendéglátó Rt., illetve az ERAVIS Ingatlanforgalmazó Rt. a különböző színvonalú munkásszállók konglomerátumából korszerű szállodai vállalkozássá. Jelenleg az Építésügyi Minőségellenőrző Innovációs Kht. vezérigazgatója.

– *Mindig is az építés vonzotta?*

– Nem. Egészen másféle elképzeléseim voltak. Nagykállóban, humán gimnáziumban érettségiztem, és csillagász szerettem volna lenni; azután, szüleim rábeszélésére, mégis matematika-fizika szakra jelentkeztem a debreceni Kosuth Lajos Tudományegyetemre. Amikor nem vettek fel, úgy gondoltam, egy évig dolgozom valahol, azután újra megpróbálom. Úgy hozta a sors, hogy éppen a Szabolcs-Szatmár Megyei ÁÉV-nél lettem segédmunkás, és ettől kezdve az életem összefonódott az építőiparral.

– *Nem próbálkozott újra az egyetemmel?*

– Nem, mert a vállalat, ahol valamiért fantáziát láttak bennem, ösztöndíjjal elküldött Budapestre, a Felsőfokú Épületépészeti Technikumba. A képzés megkezdése után természetesen visszamentem hozzájuk dolgozni, technológus, művezető voltam, majd, amikor átkerültem a Pest Megyei ÁÉV-hez, beiratkoztam a Közgazdasági Egyetemre, mert saját bőrömön éreztem, hogy a hatékony, színvonalas műszaki munkához közgazdasági ismeretek is kellenek. 1974-ben kaptam diplomát, de ezt követően, hogy szakmában, az építőiparban is tovább képezzem magam, azonnal beiratkoztam a pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskolára is.

– *Hiába, a jó pap holtig tanul... A tanulás mellett milyen feladatokkal kellett megbirkóznia?*

– Műszaki vezetőként, majd az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium osztályvezetőjeként, főosztályvezetőjeként, az építőipar ágazati szintű fejlesztése, teljesítményének koordinálása, az építési kultúra és minőségbiztosítás szabályozása volt a feladatom; ezzel foglalkoztam akkor is, amikor a különböző átszervezések nyomán, az építőipar felügyeletével együtt, más tárcahoz kerültem.

– *Nem lehetett könnyű a „kivitelezők diktatúrájának” idején a minőséget megkövetelni...*

– Nem a kivitelezők, hanem a voluntarista tervezés diktatúrája volt ez az időszak; az építőipartól mindig többet követeltek, mint amire a lehetőségei alkalmassá tették. Ilyen körülmények között valóban nem volt könnyű, de erre tettem fel az életem, és voltak szép feladataim: közreműködtem több szép, rangos épület megszületésében, rekonstrukciójában, többek között a Planetárium építésében.

– *Ez, gondolom, hajdani csillagász ambíciói miatt is kedves lehetett önnek. Az ERAVIS irányítása azonban egészen más jellegű feladat volt. Miért vállalta?*

– Olyan szakmai kihívást jelentett, aminek nem tudtam ellenállni, teljesen át kellett rendezni a részvénytársaság portfólióját. Nemesak arról volt szó, hogy a hajdani munkásszállókat átalakítás után szállodaként üzemeltessük. Először is fel kellett mérni az egyes létesítmények műszaki állapotát, lokációjuk szempontjából a város várható fejlődési tendenciáit, és ennek alapján dönteni: átépítjük, értékesítjük vagy az egész épület elbontása után a telket hasznosítjuk. Az nyilvánvaló volt, hogy a „ring”, a Hungária körút mellett és annak budai vetületein található létesítményekből két-, háromcsillagos szállodák lesznek, volt olyan épület, amit szerkezetig vissza kellett bontanunk. A cég a tőzsdét is megjárta, ami azt bizonyítja, sikertült átlátható, tiszta körülményeket teremtünk.

– *Mi történt ezek után?*

– A cég privatizációja után is folytatódott a reorganizáció, majd 2000-tól a Hunguest Hotels Rt. lett a szállodák üzemeltetője. Az ERAVIS Rt. irányítással a továbbiakban vagyongazdálkodást és ingatlanfejlesztést végzett. 2003 októberében az Építésügyi Minőségellenőrző Innovációs Kht. vezérigazgatójává nevezték ki.

– *Az építőipar szervezésétől a minőségellenőrzésig; a kör bezárult...*

– Valóban. De itt, ezen túl, más feladataim is lesznek: meg kell honosítani a marketingszemléletet. Az itt meglévő, igen magas szintű szakmai kultúrát el is kell adni az Európai Unió piacain. El kell ismertetni, amit tudunk, ahhoz, hogy az ÉMI neve garanciát jelentsen a megrendelők számára.

– *A családja hogyan viseli, hogy mindig újabb és újabb kihívásokat keres?*

– Harmincöt éve élek házasságban, a feleségem mérnök, a fiam és a leányom közgazdász, ők is felelős munkát végeznek, meg tudják érteni a gondjaimat. Nagy örömmel szolgál egyébként, hogy most, hatvanadik évemben mind a ketten unokával fognak megajándékozni. Mire ez a cikk megjelenik, talán már meg is született az első.

– *Szabad idejében mivel foglalkozik?*

– Világéletemben sportoltam, a mozgás létszükséglet számomra. Több évtizeden át versenyszerűen kézilabdáztam és kosárlabdáztam, mostanában, ahogy múlik az idő, már inkább teniszem szeretem kétszer, háromszor. Esténként olvasok, és ha belefér az időmbe, színházba, hangversenyre járok.

CSIK ISTVÁN

10 évvel ezelőtt...

1994 tavaszán újabb szállodával gyarapodott fővárosunk. A belváros szívében, a Királyi Pál utcában adták át a harminckét szobás Hotel Artot. Az áraiban háromcsillagos, szolgáltatásaiban négycsillagos szállodát az Innside Kft. üzemelteti majd. A közel kétszázmillióس beruházzal az építetők a rövid ideig Budapestten tartózkodó üzletembereket és a hazánkban leginkább megforduló külföldi középosztályt célozzák meg potenciális vendégként.

Az Ingatlanközvetítők és -Értékesítők Országos Egyesülete az alkotmányban biztosított jogával élve tagjai képviselőiben az ingatlan-nyilvántartásról szóló új törvény vizsgálata érdekében az Alkotmánybírósághoz fordult. Az IKIBE álláspontja szerint az 1994. II. 4-én hatályba lépett jogszabály-módosítás az ügyvédek, közjegyzők számára előnyös, mások számára rendkívül hátrányos és több szempontból alkotmányosért. Az érdekképviseleti szerv szerint a támadott jogszabály-módosítás azáltal, hogy az ingatlan tulajdonjogának megszerzését, elidegenítését ügyvédi ellenjegyzéshez, közjegyzői névaláírás-hitelesítéshez köti, jelentős többletköltséget hárít a szerződő felekre.

A Port csoport megnyitotta első önálló áruházát Kőbánya és Lőrinc határában hamarosan pedig újabb áruházakat is létesítenek. A következő üzletközpont a Szentendrei úton, a pomázi elágazásnál nyílik meg. Az áruházban vásárlóikártya-rendszert vezetnek be. Ez első sorban a készpénz helyettesítését szolgálja, s a vásárlóknak számottevő kedvezményeket is biztosít. Ez az első olyan kártyarendszer, amelyet nem valamelyik bank vagy pénzügyintézet működtet. Külön kártyát vehetnek igénybe a magánvásárlók, a közületek és a dolgozók. Ezeket a kártyákat a minimálisan elhelyezett összeg 20-100 ezer forint, s az elhelyezett pénz látra szólóan kamatozik. Az 1993 januárjában alakult Port csoport néhány éven belül az ország legnagyobb bevásárlóközpont-hálózatát kívánja létrehozni.

A II. kerületi Ady Endre út 3. szám alatti önkormányzati iskola tulajdonjogát azonnali hatállyal visszaadják egykori tulajdonosának, a Szent Orsolya-rendnek. Az Ady Endre Általános Iskolát nem szüntetik meg, a tanítás jövő év júliusáig a mai iskolaépületben zajlik tovább. Ez idő alatt az önkormányzat bérleti díjat fizet az épület használatáért az egyháznak. A továbbiakban az Ady Endre Általános Iskola egy Medve utcai ingatlanban működne. A bővítéshez szükséges 100 millió forintot az önkormányzat biztosítja. Elkötelezte magát a testület arra is, hogy azoknak a pedagógusoknak, akik nem akarnak a jövő év szeptemberétől a ferences rend által működtetett iskolában tanítani, képesítésüknek megfelelő állást kínáljanak fel.